

Evanģēliski-luteriskā baznīca Leipciga – Vārena (Wahren)
(pirmais iesvētīšanas nosaukums nezināms, pašreizējais kopš 1935. gada)

Vēsture: Vārena atrodas sena ceļa malā, kas sākas Merseburgā vai Hallē, un sadalās Taucha un Leipcigas virzienā. 10. gadsimtā tur, toreiz vēl Serbijas teritorijā zonā, pašreizējās baznīckalna zemēs, nodibināja vācu lauka pastu. Pirmo reizi tas pieminēts, kad 1004. g. Februārī karalis Heinrihs II izdeva *Warimis* dokumentu (Leipciga tiek pieminēta tikai 1015. g.).

Vāciešu apdzīvoto vietu paplašināšanās dēļ ap 1100. gadu izveidojās muiža, kurai piederēja draudzes baznīca. Sākotnēji tā noteikti bija no koka, taču vēl pirms 1200. gada tā tikai aizvietota ar akmens ēku. Tās mūris arī šobrīd ir lielā mērā altāra telpas un baznīcas joma sienās. (Pēdējās renovācijas laikā atrada un atbrīvoja divus labi saglabājušos apaļos logus.) 15. gadsimta otrajā pusē sākās plašāka pārbūve, kas ar savu ievērojamo torni, baznīcas joma asā lokā palielinātu logu un lielāku kora telpu (uz austrumu loga joprojām ir vecie ķieģeļi ar rotājumiem) Vārenas baznīcai vēl šodien piešķir unikālu izskatu.

Reformācija, kas sākās 1544. g., un beidzās 1562. gadā, ēku daudz nepārveidoja. 1629/30. g. uzstādīja jaunu skolēnu baznīcas jomu, kā jumtgale no ārpuses izrotāta manierisma formā (vieta kantoram un skolēnu korim). Von Stammeru bruņinieku muižas ģimene to pārveidoja par patronāžas ložu, kad baznīcas rietumu malā 1697. gadā uzstādīja ērģeles, un kantors no turienes diriģēja baznīcas mūziku. Baroka laikmetā arī paaugstināja galeriju par vienu stāvu, un 1736. g. pievienoja vēlās gotikas, 1497. gada spārnu altāri, ar kokgrebumiem ierobežoto aizmugures sienu.

1844. gadā noņēma spārnu altāri, ko aizvietoja ar kanceli, kas līdz šim laikam atradās baznīcas joma dienvidaustrumu stūrī. Toreizējās renovācijas rezultātā ieguva labāk apgaismotu un draudzīgāku telpu, kas daudz-maz atbilst arī pašreizējam iespaidam.

1901. – 1903. gadā notikušajos modernizācijas darbos, pateicoties mākslas vēsturnieka Cornelius Gurlitt (1850-1938) kritiskajai dalībai, ir saglabājusies, no vienas puses, liela daļa viduslaiku būvniecības stila, tajā pašā laikā arhitekts Fritz Drechsler (1861-1922) uzlabojumus veica toreiz izplatītā Leipcigas jūgendstila ietekmē. No tā laika ir arī torņa sānu ieejas un uz bijušās bruņinieku muižas ložu vedošās kāpnes. Dienvidu piebūve, vecā kapela, ir no 1668. gada.

Interjers (vairāk nekā 800 gadi)

Romāņu stils: kristību akmens, agrāk sarkans, pirms 1200. g.; priekšmets, šobrīd izmanto kā Lieldienu sveces pamatni.

Gotiskais stils: 1497. gadā būvētā spārnu altāra pārpalikumi (12 apustuļi) un daļēji arī apakšējā daļa, predella (ar diviem Ziemassvētku attēliem); torņa pagrabs, pašreizējā kristību kapela, ar diviem ķīļu arkas logiem; vidējās kora telpas ārējas veidojums.

Renesanse: Georg Blanck (†1579) un Magdalena Blanck, dzim. von Einsiedel (†1597) kapakmeņi; kancele, ievērojama kokgrebumu un koka mozaīka no apm. 1600. g., 1844. g. pārbūves dēļ saglabājusies tikai daļēji.

Baroks: prāvesta Magister Caspar Nicolai (†1707) kapakmens; altāra aizmugure no 1736. g.

Jūgendstils: 2 kalta metāla Dievgalda režģi (altāra sānos), lasīšanas pulsts un koka kristību trauks (visi pēc Fritz Drechsler skicēm, 1903. g.).